

træk svarer til et review. I 1997 forlod man imidlertid denne ordning, hvorefter de pågældende selskaber var fritaget fra såvel revisions- som reviewpligt. Erfaringerne viste, at hverken virksomheder eller regnskabsbrugere havde den fornøden tillid til et review.

Hvad angår *bankerne*, viser Erhvervs- og Selskabsstyrelsens rapport, at de lægger vægt på, at årsregnskaber er *udarbejdet* af en revisor. Det er således revisors medvirken i opstilling af budgetter og regnskaber som anses for vigtig. Bankerne skelner ikke i deres kreditvurdering mellem personligt ejede virksomheder – som ikke er undergivet lovpligtig revision – og små selskaber med revisionspligt. Hos begge virksomhedstyper kræver bankerne i de fleste tilfælde sikkerhed i form af personlig hæftelse, ligesom personligt kendskab har stor betydning. Dertil kommer, at halvdelen af selskaberne *ikke* har lån i banken, især ikke de mindste af B-selskaberne.

Finansrådet støtter således også en gradvis ophævelse af revisionspligten og har ikke foreslået et review som erstatning.

Hvad angår *leverandørerne*, viser en svensk afhandling af Birgitta Svensson, at leverandører sjældent eller aldrig anvender årsregnskaberne i deres kreditvurderinger. Rapporten vurderer, at informationerne i årsregnskaberne er for gamle, og at oplysninger fra skyldnerregistre har betydeligt større værdi. Og oplysningerne fra skyldnerregistre har ingen forbindelse til årsregnskabet. Konklusionen er derfor, at revisionspligten kun har marginal betydning for leverandørers kreditgivning. Den samme konklusion må antages at gælde for en review-pligt.

Hvad angår SKATs behov for kontrol af og tillid til regnskabsoplysningerne, skal jeg henvise til besvarelsen af spørgsmål 29.

Spørgsmål 32:

Under 1. behandling i salen stillede jeg spørgsmål til den påstand, at det kun er Malta, Sverige og Danmark, der har en revisionspligt for mindre virksomheder. Jeg spurgte specifikt, om der i andre lande var undtagelsesregler. Jeg fik fornuftigt nok ingen svar, men finder behov for, at vi ikke lovgiver uden de helt rigtige oplysninger.

Kan ministeren bekræfte, at der findes en række undtagelser i fritagelsen for revisionspligt i andre EU-lande, jf. høringssvaret fra FSR, hvor-

af det fremgår, at f.eks. italienske selskaber revideres, hvis de har en kapital over 120.000 euro, at alle aktieselskaber i Østrig og Portugal skal revideres, samt at alle moder- og datterselskaber i Irland revideres? Vil ministeren samtidigt orientere, om der i øvrige EU-lande findes undtagelser, som Folketinget ikke er blevet orienteret om?

Svar:

Jeg oversendte den 6. april 2005 Erhvervs- og Selskabsstyrelsens rapport om revisionspligten til Erhvervsudvalget. Rapporten indeholder i kapitel 4 og bilag 1 en oversigt over de øvrige EU-landes reduktion af revisionspligten.

I høringsnotatet om lovforslaget (L 50), som også er oversendt til Erhvervsudvalget, kommenteres FSR's høringssvar, og der henvises i den forbindelse også til bilag 1 i Erhvervs- og Selskabsstyrelsens rapport om revisionspligten. Endelig er rapporten også er omtalt i bemærkningerne til lovforslaget.

Som det fremgår af Erhvervs- og Selskabsstyrelsens rapport er det i EU kun Danmark, Malta og Sverige, der stiller krav om lovpligtig revision af alle små selskaber. De øvrige EU-lande har i større eller mindre grad benyttet sig af den fritagelsesmulighed, der ligger i EU's 4. selskabsdirektiv (regnskabsdirektivet).

Ud over at fastsætte størrelsesgrænser for, hvornår selskaber kan fritages for lovpligtig revision, har en række lande nogle supplerende bestemmelser. De supplerende bestemmelser, der som nævnt fremgår af bilag 1 til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen rapport, er følgende:

Supplerende størrelsesgrænser

I Belgien kan et selskab ikke fritages for revisionspligt, hvis det gennemsnitligt har over 100 heltidsansatte, uanset om det ligger under størrelsesgrænserne for omsætning og balance. I Italien kan et selskab ikke fritages for revisionspligt, hvis det har en registreret selskabskapital på over 120.000 €.

Minoritetsbeskyttelse

I England og Irland kan aktionærer, der råder over mindst 10 pct. af aktiekapitalen, forlange revision. I Spanien ligger minoritetsbeskyttelsen på 5 pct.